

गोतमेश्वरतीर्थ N. pr. eines Tirtha ebend. 66, a, 35.
 गोत्र 3) b) vgl. गोत्रेश.
 गोत्रप्रवर् zu streichen, da es ein copulatives Comp. ist.
 गोत्रवर्धन m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 63, 98.
 गोत्रेश (गोत्रा Erde + ईश) m. Fürst, König LA. (II) 91, 11.
 गोत्र SARVADARĀNAS. 144, 2. 11. fg. WEBER, RĀMAT. UP. 336. Ochsen-
 natur Spr. 4034.
 1. गोद् 1) P. 3, 2, 3, Sch. — 3) Verz. d. Oxf. H. 133, b, 10.
 1. गोदान 1) R. 7, 23, 5, 21. Verz. d. Oxf. H. 87, a, 32.
 गोदारण 2) HALĀJ. 2, 422.
 गोदावरी, °तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 73, b, 23. °संगम 143, b, 35.
 गोदाह्क m. Kuhmelker KATHĀS. 61, 44.
 गोधन 1) प्रोषितस्य परिधृष्टा गौरिका मम गोधने MBh. 13, 3461. R. 1,
 19, 13. — 2) HARIV. 8863. गाधन v. l.
 गोधिका vgl. मीन ° (?).
 गोधूलि, vgl. गोधूलिकाध्याय Verz. d. Oxf. H. 336, b, 10.
 गोन्द 1) c) N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 348, b, No. 818. —
 2) lies N. pr. einer Göttin HARIV. 9334.
 गोन्द 2) b) a) eines Autors Verz. d. Oxf. H. 113, b, 20.
 गोन्दीय m. N. pr. PAT. in MAHĀBH. 412. 472. Verz. d. Oxf. H. 113, b,
 20. 160, a, 26. 213, b, 17. 217, b, 1. Ind. St. 5, 135. fgg.
 गोनागोनीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 36.
 गोनिष्क्रमण n. das Herausgehen der Kühe auf die Weide Verz. d.
 Oxf. H. 86, a, 20. °तीर्थ n. N. pr. eines Tirtha 60, b, 4.
 गोपक (von गोपय् nom. ag. Hüter; vgl. चीवर°. — गोपिका Hirten-
 mädchen BuĀg. P. 10, 9, 14. fg.
 गोपति 4) a) BuĀg. P. 14, 7, 50. — 8) R. 7, 16, 23.
 गोपतिध्वज m. Bein. Çiva's R. 7, 87, 12.
 गोपदत्त m. N. pr. eines Autors UĀGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 16.
 गोपदुमलता: BuĀg. P. 12, 8, 21. Schol.: गुप्यन्ति वित्तैः संश्लिष्यन्तीति
 गोपा इमा लताश्च.
 गोपन 1) b) SĀH. D. 114, 8. 407. 449. मन्त्रस्य SARVADARĀNAS. 171, 7.
 गोपनगर n. N. pr. einer Stadt HALL 166.
 गोपनीय 3) geheimzuhalten, zu verheimlichen vor (abl.) SĀH. D. 170, 16.
 गोपभट्ट m. N. pr. eines Dichters, Verfassers von Spr. 3480. गोभट्ट Verz.
 d. Oxf. H. 123, b, 36.
 गोपय् 2) गोपितुम् Spr. 1823.
 गोपवर्त n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 84, a, 7.
 गोपय् ÇĀNEH. BR. 18, 12.
 गोपादित्य ein Dichter Verz. d. Oxf. H. 468, b.
 गोपानसी HALĀJ. 2, 148. ÇIÇ. 3, 49.
 गोपाय् 3) act. einen Hirten darstellen BuĀg. P. 10, 30, 17.
 गोपायन 2) R. 7, 4, 9. — 3) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H.
 46, a, 7. 276, b, 17.
 गोपारेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 33.
 गोपाल 1) g) °ज्ञी HALL 93. °तीर्थ 168. °भट्ट 171. 193. fg.
 गोपालचम्पू Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 167.
 गोपालदेव m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 36. 150, b, 26.

गोपालपुरी m. N. pr. eines Lehrers ebend. 227, b, 20.
 गोपालप्रसाद् m. desgl. ebend. 336, b, 13.
 गोपालमरस्वती m. desgl. ebend. 221, a, No. 334. HALL 89.
 गोपालसाहि m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am.
 Or. S. 7, 4, ÇI. 4.
 गोपालित m. N. pr. eines Lexicographen UĀGĀVAL. zu UṆĀDIS. 3, 22,
 4, 1. nach AUFRECHT vielleicht eine Corruption von Vopālitā.
 गोपालोत्तरतापिनी f. Titel einer Upanishad Verz. d. Oxf. H. 390,
 b, No. 33.
 गोपिकासरम् n. N. pr. eines Sees ebend. 73, a, 19.
 गोपीनाथ Beschützer —, Gatte der Hirtenmädchen (Kṛshṇa) WILSON,
 Sel. Works 1, 160. 173. N. pr. Verz. d. Oxf. H. 142, a, No. 290. 379, a, No.
 388. HALL 24. 29. 39. 57. 173. 201. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S.
 7, 3, ÇI. 3. °मौनिन् HALL 77.
 गोपिप्रामातृ n. Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 168.
 गोपीरमण m. N. pr. eines Mannes KSMITĪÇ. 18, 18.
 गोपुच्छ 1) गोपुच्छाग्रतमाग्र SĀH. D. 277. — 3) HALĀJ. 2, 407. — 5) n.
 Bez. einer bes. Pfeilspitze ÇĀRĀNG. PADDH. 80, 64 bei AUFRECHT, HALĀJ.
 Ind. u. ŚARĀY.
 गोपुच्छक adj. dessen Schwanz dem einer Kuh gleicht; s. u. भृङ्गरञ्जि 2).
 गोपुरागत्र (गो + पु) adj. die Kuh zur Anführerin habend AV. 8, 7, 12.
 गोपेश्वर m. 1) eine Form Çiva's Verz. d. Oxf. H. 144, b, N. 1. — 2)
 N. pr. eines Mannes HALL 128.
 गोपेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 13. 17.
 गोप्रतार R. 7, 110, 23.
 गोप्रदानिक (von गो + प्रदान) adj. auf das Schenken von Kühen be-
 züglich in den Unterschrr. von Adhjaĵa 79. fgg. in MBu. 13.
 गोप्रेतक N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 44, a, 6 v. u.
 गोबल्ल m. N. pr. eines Mannes TBa. 3, 11, 9, 3.
 गोबलीवर्दन्याय, instr. °न्यायेन in der Weise, wie man Rind (oder
 Kuh) und Stier sagt, als Rechtfertigung, wenn etwas schon in einem
 Andern Enthaltenes oder nahe Stehendes, aber doch nicht Identisches,
 besonders erwähnt wird, Nāgoċi in MAHĀBH. 26. KULL. zu M. 8, 28.
 गोभट्ट m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 36. — Vgl. गोपभट्ट.
 गोमतीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 73, b, 21.
 गोमतोपुत्र (s. गोमतिपुत्र) BuĀg. P. 12, 1, 24.
 गोमतीसार Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 281.
 गोमत् 1) a) eine Kuh besitzend Spr. 4073. — 2) e) N. der Dākshā-
 janī in Gomanta Verz. d. Oxf. H. 39, a, 34. — 4) m. गोमी गोमानुया-
 सक् इति धरणिः UĀGĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 158.
 गोमत्त Verz. d. Oxf. H. 24, a, N. 2 (im Ind. fälschlich गोमत्). 39, a, 34.
 गोमय 2) Mist überh.: माहिष° VARĀH. BRH. S. 33, 30.
 गोमयपायसीय (von गोमय + पायस) adj. °न्यायवत् in der Weise wie
 Kuhmist und Milchgericht (die grundverschieden sind, obgleich sie
 beide von der Kuh kommen): एवं चायमभेदसाधको हेतुर्गोमयपायसीय-
 न्यायवदाभासता भवेत् SARVADARĀNAS. 18, 8. fg.
 गोमार्यु UĀGĀVAL. zu UṆĀDIS. 1, 1.
 गोमायुक्तेश्वर N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 44, a, 5 v. u.